

VIITORUL ROL

KITTY STROESCU

De la absolvirea I.A.T.C., în 1954, Kitty Stroescu, elevă a profesoarei Irina Răchișeanu, a interpretat aproape o sută de roluri pe scenele a doar două teatre: la Bacău, unde a fost repartizată, și la Sibiu, în a cărui echipă s-a integrat în 1970. Această stabilitate, puterea de a se angaja în eforturi de cursă lungă, sint trăsături ale personalității actriței, care se exprimă deopotrivă în interpretare, personajele ei avînd îndeobște un fond de robustețe morală, echilibru psihic, o sinceritate energetică și cuceritoare, vibrație emoțională, dozate cu un exersat simț al măsurii. Din fișa sa de creație, cităm cîteva roluri: Gwendolen (*Bunbury*, de Oscar Wilde); Elisabeta (*Don Carlos*, de Schiller); Elise (*Avarul*, de Molière); Nina Zarcinaia (*Pescărușul*, de Cehov); Maria (*A 12-a noapte*, de Shakespeare); Contesa (*Nunta lui Figaro*, de Beaumarchais); Patricia (*O femeie cu bani*, de G. B. Shaw); Anna (*Anna Christie*, de

O'Neill); Ifigenia (*Ifigenia în Taurida*), Margareta (*Egmont*), de Goethe; Cleopatra (*Cum se face carieră*, de A. N. Ostrovski); Leana (*Hagi Tudose*), Oana (*Apus de soare* de Delavrancea); Anca (*Vlaicu-Vodă*, de A. Davila); Corina (*Jocul de-a vacanța*, de Mihail Sebastian); Zița (*O noapte furtunoasă*, de Caragiale); Valia (*Poveste din Irkutsk*, de Aleksei Arbuzov); Enea (*Porunca a 7-a*, de Dario Fo); Doamna Orban (*Joc de pisici*, de Örkény István); Împărăteasa Bizanțului (*Răceala*, de Marin Sorescu) ș.a.

„Pregătesc rolul Țigăncii din *Camino real*, de Tennessee Williams (traducerea Dana Crivăț).

Sînt la a patra colaborare cu regizorul Iulian Vișa, și am din nou bucuria repetițiilor efervescente, desfășurate într-un climat de seriozitate, bazate pe documentări minuțioase. *Camino real* este o piesă cu atmosferă aparte și cu înțelesuri nu tocmai la îndemînă; încercăm să le pătrundem incetul cu incetul, descifrînd cu atenție fiecare dintre cele șaisprezece «răspîntii» ale acestei «căi regale», unde se întîlnesc personaje pitorești, simbolice sau de legendă, din ale căror stări și din ale căror zbateri se degajă sensul unui efort de regăsire, de renaștere. În această «viziune asupra infernului» — cum își definește autorul piesa — Țiganca ocupă un loc important. Ea este un element complex și specific, prin care răul și urtul acționează divers și spectaculos asupra a tot ceea ce e bun în om. Ea se recunoaște, cu mîndrie cinică, drept unealtă, și își îndeplinește cu rigurozitate funcția. În spatele unui paravan de paradis artificial, Țiganca manevrează un întreg sistem de corupere, de secătuire și de descompunere a umanului. Se folosește, cu nepăsare, de ființe apropiate, speculează cu dezinvoltură tradiții, exploatează prejudecăți și superstiții, ca să înlocuiască — cînd forța de deasupra ei i-o cere — spectacole-capcană groțesti. Cu astfel de date și preocupări, pe lîngă utilizarea perucii și a pistolului, practică, în relații, un umor brutal, pentru ea la crimă nemaifiind de închipuit ca expresie a înduioșării, ci doar ca urmare a prea îndelungatei șederi în fața televizorului“.

telex-,,teatrul“●telex-,,teatrul“●telex-,,teatrul“

Paiete și măgarii de Gheorghe Vlad, piesă publicată de revista noastră, a avut premiera la Teatrul Dramatic din Brașov, în regia lui Florin Fătuțescu și scenografia Doinei Antemir. Pe scena brașoveană se mai repetă Doamna din

Dubuque de Edward Albee, în regia lui Eugen Mercus și scenografia Tatianeî Manolescu-Uleu. ● Comemorînd 120 de ani de la nașterea lui A. Davila și 80 de ani de la premiera piesei Vlaicu-Vodă, teatrul pitetean a prezentat un me-

dalion al scriitorului și omului de teatru și a organizat o expoziție filatelică comemorativă. Sigur, ar fi fost bine să putem vedea un spectacol cu Vlaicu-Vodă, pe scena teatrului care poartă numele celui comemorat. ● Secția română a

VIITORUL ROL

ALEXANDRU ARȘINEL

Elev al profesorilor Irina Răchiteanu și Ion Olteanu, Alexandru Arșinel se numără printre absolvenții repartizați, în 1962, la teatrul din Tîrgu Mureș, odată cu înființarea secției române. A debutat cu rolul Kuklin din *Oceanul de Al. Stein*; apoi a fost distribuit în *Tita Nani (Gilcevilă din Chioggia, de Goldoni)*, *Maiorul (Jocul de-a vacanța, de Mihail Sebastian)*. După scurt timp, îl regăsim la Teatrul satiric-muzical „Constantin Tănase”, căruia i-a rămas credincios. Întîlnirea cu revista, cu genul estradei și cu emisiunile de varietăți ale Televiziunii s-a dovedit hotărîtoare pentru destinul său artistic. La „Tănase”, a început cu rolul Paraschiv în musicalul *Groapa de Eugen Barbu*; urmează *Revista de altădată*, *Scandal la Boema*, *Sonatul Lunii*, *Nevestele vesele din Boema*, *Boema, slăbiciunea mea* ș.a. Culti-vindu-și datele pentru a face față diversității de cerințe ale genului, actorul a fost amoret și dansator comic, erou liric și bufon, a jucat în travesti și a cîntat

muzică ușoară. De la spectacol la spectacol, a dobîndit tot mai multă siguranță și a izbutit să se impună ca vedetă a revistei, dînd o notă personală jocului său.

„Aș vrea să încep cu o mărturisire, și anume că nu regret că am abordat acest gen de teatru — nu numai pentru că oferă posibilitatea unor mari satisfacții, ci și pentru că aici actorul și-l simte pe spectator mai aproape de inima și de munca sa.

Voi juca în comedia muzicală *Un bărbat și mai multe femei*, după Leonid Zorin. Piesa lui Leonid Zorin urmărește transformarea unui personaj sub influența lumii inconjurătoare, care-i modelează mentalitatea, idealul și felul de viață. Comedia muzicală inspirată din acest text re creează, cu mijloace specifice, situațiile în care evoluția personajelor prilejuiește satirizarea unor năravuri și moravuri contemporane, din viața de fiecare zi.

Eroul meu e un funcționar modest, care, cu cele mai bune intenții, se zbate pentru realizarea unui vis; dar, se împiedică în hățșul birocrăției. Din clipa cînd pornește să capete o adevărită, viața îi oferă o serie de surprize, punîndu-l în situații pline de neprevăzut, care, deși fac deliciul unei comedii, sînt, pentru el, năucitoare. Această experiență, care i se pare echivalentă traversării infernului, îl determină să renunțe la idealul de odinioară, și să se transforme într-o cu totul altă persoană. Este cel mai dificil și mai întins rol pe care-l abordez, dar este și tipul de rol care-l servește pe actor, îngăduindu-mi să arăt tot ce pot. Lucrînd, mi-am descoperit multe afinități cu felul de a gîndi și a acționa al personajului; de asemenea, colaborez bine cu Cristina Stamate și cu regizoarea Sorina Mirea, a cărei primă întîlnire cu Teatrul „Tănase” sperăm cu toții să fie de bun augur. Muzica aparține compozitorului Vasile Vasilache-junior, iar adaptarea pentru musical, lui Aurel Storin. Pentru stagiunea estivală, pregătesc, împreună cu Stela Popescu, spectacolul *Un șerif la... Boema*, de Mihai Maximilian și V. Veselovskî, în regia lui Bițu Fălticeneanu”.

Maria MARIN

telex-,,teatrul“●telex-,,teatrul“●telex-,,teatrul“

Teatrului de păpuși din Sibiu a prezentat spectacolul *Ciocîrlia de Barbara Honigmann, după Frații Grimm*, în regia lui Mircea Petre Suci, iar secția germană a teatrului, spectacolul *Fetița de la circ de Ricarda Terschak*, în regia

Franciscăi Simionescu. ● Am primit la redacție ultimele două numere ale *Caetului de cultură teatrală* editat de Teatrul Național „Vasile Alecsandri” din Iași, numere dense, variate, cu un conținut bogat. Vom reveni asupra lor,

pentru că merită. ● Aflăm din „România liberă” că I.A.T.C. „I. L. Caragiale” cedează prin transfer buzoia de fag și stejar. Grăbiți-vă, fraților, poate mai prindeți citeva!

FAIMA